

rozmiarów wykonywanych świadczeń rzeczy lub usług.

Art. 10. § 1. Osoby pobierające wynagrodzenie za pracę (art. 3 pkt 4) opłacają daninę od wynagrodzeń wypłaconych za miesiące grudnia 1946 r. oraz stycznia i lutego 1947 r. w wysokości:

a) do 3.000 zł miesięcznie po	1/2 %
b) ponad 3.000 zł — 6.000 zł miesięcznie po	1 %
c) „ 6.000 zł — 12.000 zł „ „	3 %
d) „ 12.000 zł — 20.000 zł „ „	5 %
e) „ 20.000 zł — 50.000 zł „ „	8 %
f) „ 50.000 zł	15 %

§ 2. Za wynagrodzenie uważa się wynagrodzenie w rozumieniu art. 2 dekretu z dnia 18 sierpnia 1945 r. o podatku od wynagrodzeń z wyłączeniem wynagrodzeń zwolnionych od podatku na mocy art. 5 ust. (1) pkt 1)—18) i ust. (2) tego dekretu oraz wynagrodzeń nieperiodycznych (jednorazowych).

Art. 11. § 1. Dla osób wymienionych w art. 3 pkt 5) wysokość daniny ustala się w kwocie odpowiadającej od 10% do 30% dochodu osiągniętego w okresie od stycznia do października 1946 r.

§ 2. Dochód tych osób ustala się w braku danych na podstawie znamion zewnętrznych, świadczących o stanie majątkowym i o rzeczywistym dochodzie, w szczególności o wydatkach domowych i osobistych tych osób oraz o ich ogólnym położeniu ekonomicznym.

Art. 12. Osoby, które podlegają daninie równocześnie z dwóch lub więcej tytułów przewidzianych w art. 6—11, obowiązane są do uiszczenia daniny oddzielnie z każdego tytułu.

Art. 13. Daninę w wysokości 80% stawek określonych w art. 8 opłacają podatnicy podatku obrotowego, którym zaliczki na podatki obrotowy, będące podstawą wysokości daniny, władze skarbowe ustaliły na podstawie ksiąg handlowych.

Art. 14. Wysokość daniny przypadającej od podatników podatku gruntowego (art. 3 pkt 1) będzie obniżona aż do całkowitego zwolnienia w przypadku, gdy gospodarstwo rolne uległo zniszczeniu na skutek działań wojennych lub innych przyczyn, wywołanych siłą wyższą w stopniu ponad 50%.

Art. 15. § 1. Ulga w granicach do 50% może być przyznana podatnikom podatku gruntowego (art. 3 pkt 1), którzy posiadają gospodarstwa rolne:

1) utworzone w związku z przebudową ustroju rolnego na mocy dekretu z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 3, poz. 13);

2) pozostałe po osobach przesiedlających się do Związku Socjalistycznych Republik Rad objęte w posiadanie w roku 1946 w stanie zniszczonym;

3) na Ziemiach Odzyskanych — objęte w roku 1946 w stanie zniszczonym;

4) dotknięte w roku 1946 klęskami żywiołowymi, jeżeli wyrządzona strata przekra-

cza 25% szacunkowego przychodu z tych gospodarstw.

§ 2. Gospodarstwa, które w związku z przebudową ustroju rolnego zostały upełnorolnione, mogą korzystać z ulgi, przewidzianej w § 1 pkt 1), tylko w stosunku do gruntów, o które zostały powiększone. Za podstawową stawkę z art. 6 § 1 przyjmuje się stawkę wynikającą z łącznego obszaru upełnorolnionego gospodarstwa.

Art. 16. Ulga w granicach do 25% może być przyznana podatnikowi podatku gruntowego (art. 3 pkt 1) nie posiadającemu konia ani krowy, a w przypadku, gdy obszar gospodarstwa rolnego przekracza 10 ha — posiadającemu nie więcej, niż jednego konia lub jedną krowę.

Art. 17. W wyjątkowych gospodarczo uzasadnionych przypadkach wysokość daniny, przypadająca od osób wymienionych w art. 3 pkt 1), 2) i 3), może być obniżona w granicach do 20%.

Art. 18. § 1. Przyznanie ulg z art. 14 lub 15 wyłącza równoczesne zastosowanie ulgi z art. 16 i 17.

§ 2. Ulga z art. 17 może być stosowana równocześnie z ulgą z art. 13 lub 16.

§ 3. Przy równoczesnym stosowaniu ulg z dwu tytułów kwotę następnej ulgi oblicza się w procencie od sumy pozostałej po odjęciu kwoty ulgi poprzednio zastosowanej.

§ 4. Ulgi z art. 17 nie stosuje się do przedsiębiorstw państwowych i samorządowych oraz pozostających pod zarządem państwowym lub samorządowym tudzież do przypadków przewidzianych w art. 37 § 2.

Art. 19. § 1. Wysokość daniny, obliczona na zasadzie art. 6—9, może być podwyższona do 50%.

§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się w przypadkach przyznania ulg z art. 13—17, a także w stosunku do przedsiębiorstw państwowych, samorządowych oraz pozostających pod zarządem państwowym lub samorządowym i do spółdzielni.

§ 3. Przepisu § 1 nie stosuje się również w przypadku przewidzianym w art. 37 § 2.

Art. 20. § 1. Władzami wymiarowymi dla osób wymienionych w art. 3 pkt 1), 2), 3) i 5) są komisje obywatelskie daniny narodowej.

§ 2. Dla osób wymienionych w art. 3 pkt 4) obliczenia i poboru daniny dokonywują pracodawcy w trybie i terminach, przewidzianych dla obliczania i potrącania podatku od wynagrodzeń.

Art. 21. § 1. Komisjami obywatelskimi daniny narodowej są:

1) gminne komisje obywatelskie daniny narodowej,

2) dzielnicowe komisje obywatelskie daniny narodowej,

3) powiatowe komisje obywatelskie daniny narodowej,

4) powiatowe komisje obywatelskie daniny narodowej,

5) wojewódzkie komisje obywatelskie daniny narodowej,

6) komisja obywatelska daniny narodowej miasta Łodzi,

7) komisja obywatelska daniny narodowej m. st. Warszawy,

8) główna komisja obywatelska daniny narodowej.

§ 2. Właściwość miejscowa komisji wymienionych w § 1 pkt 1) oraz 3)—8) odpowiada właściwości odpowiednich rad narodowych.

§ 3. 1. Dzielnicowe komisje obywatelskie (§ 1 pkt 2) powołuje się w m. st. Warszawie i w Łodzi.

2. W miastach wydzielonych prezydium miejskich rad narodowych mogą w razie potrzeby powołać dzielnicowe komisje obywatelskie.

3. Właściwość miejscowa dzielnicowych komisji odpowiada właściwości miejscowej urzędów skarbowych.

Art. 22. § 1. Przewodniczącego, zastępców przewodniczącego i członków komisji obywatelskiej daniny narodowej w liczbie od 5—20 i tyluż zastępców powołują prezydium właściwych rad narodowych.

§ 2. Prezydium rad narodowych powołują do składu komisji obywatelskich przedstawiciele wszystkich reprezentowanych na terenie grup społecznych (pracowników przemysłu, rolnictwa, kupiectwa, rzemiosła i wolnych zawodów) w miarę możliwości spośród członków rady narodowej.

§ 3. Prezydium rad narodowych obowiązane są ponadto powołać do składu komisji obywatelskich na stanowisko sekretarza przedstawiciela urzędu skarbowego, jeżeli w miejscu urzędowania komisji obywatelskiej znajduje się siedziba takiego urzędu. W pozostałych miejscowościach na stanowiska sekretarzy należy powołać urzędników samorządowych, zatrudnionych przy wymiarze podatków komunalnych.

§ 4. Prezydium wojewódzkich i powiatowych rad narodowych powołują na stanowiska sekretarzy i ich zastępców przedstawiciele władz skarbowych, wyznaczonych przez właściwą izbę skarbową.

§ 5. Czynności wymienione w §§ 1—4 powinny być wykonane w terminie do dnia 30 listopada 1946 r.

§ 6. Udział w komisji obywatelskiej daniny narodowej jest obowiązkiem obywatelskim. Osobie, powołanej na członka komisji, służy prawo zrzeczenia się tego członkostwa tylko w przypadku niemożności pełnienia obowiązku z powodu choroby lub innych uzasadnionych przyczyn.

§ 7. Członkowie komisji obywatelskiej otrzymują zwrot kosztów podróży i wynagrodzenie za stracony czas według stawek przewidzianych dla członków rady narodowej, której prezydium powołało komisję obywatelską.

Art. 23. § 1. Prezydium Krajowej Rady Narodowej powołuje jednego ze swych człon-

ków na przewodniczącego głównej komisji obywatelskiej daniny narodowej oraz trzech zastępców przewodniczącego i odpowiednią ilość członków głównej komisji obywatelskiej daniny narodowej spośród przedstawicieli organizacji politycznych, społecznych, zawodowych, wyznaniowych, wojska, tudzież osób szczególnie związanych z Ziemią Odzyskaną.

§ 2. W skład głównej komisji obywatelskiej daniny narodowej wchodzi ponadto sekretarz generalny (art. 31 § 4).

§ 3. Organem wykonawczym głównej komisji obywatelskiej daniny narodowej jest prezydium w składzie przewodniczącego, trzech zastępców przewodniczącego oraz sekretarza generalnego.

§ 4. Prezydium uprawnione jest do przekazywania określonego zakresu swych czynności sekretarzowi generalnemu.

Art. 24. Do zakresu działania gminnych i dzielnicowych komisji obywatelskich należy:

1) ustalenie wysokości daniny dla płatników wymienionych w art. 3 pkt 1), 2), 3) i 5) na podstawie art. 6—9 oraz art. 11—19;

2) nadzór nad uiszczaniem przez płatników należnej daniny;

3) współdziałanie przy poborze i ściąganiu daniny przez właściwe władze.

Art. 25. Do zakresu działania miejskich komisji obywatelskich należy:

1) wykonywanie czynności wymienionych w art. 24 pkt 2) i 3);

2) wykonywanie czynności wymienionych w art. 24 pkt 1) w miastach, w których nie powołano dzielnicowych komisji obywatelskich;

3) rozstrzyganie odwołań w przypadkach, gdy wymiaru daniny dokonały dzielnicowe komisje obywatelskie.

Art. 26. Do zakresu działania powiatowych komisji obywatelskich należy:

1) rozstrzyganie odwołań od wymiarów, dokonanych przez gminne i miejskie komisje obywatelskie;

2) ogólny nadzór nad działalnością komisji obywatelskich niższego rzędu i wydawanie im odpowiednich zarządzeń.

Art. 27. Do zakresu działania wojewódzkich komisji obywatelskich należy:

1) rozstrzyganie odwołań od wymiarów dokonanych przez miejskie komisje obywatelskie w miastach wydzielonych, w których nie powołano dzielnicowych komisji obywatelskich;

2) wykonywanie czynności wymienionych w art. 26 pkt 2).

Art. 28. Do zakresu działania komisji obywatelskiej miasta Łodzi oraz komisji obywatelskiej m. st. Warszawy należy:

1) rozstrzyganie odwołań od wymiarów dokonanych przez dzielnicowe komisje obywatelskie;

2) wykonywanie czynności wymienionych w art. 24 pkt 2) i 3) tudzież w stosunku do dzielnicowych komisji obywatelskich czynności wymienionych w art. 26 pkt 2).

Art. 29. § 1. Do zakresu działania głównej komisji obywatelskiej należą:

1) rozstrzyganie odwołań od wymiarów daniny przekraczających 2 miliony złotych;

2) wydawanie zarządzeń normujących tryb postępowania komisji obywatelskich niższego rzędu;

3) ustalenie ogólnych zasad i wytycznych dotyczących akcji wymiarowej i odwoławczej tudzież udziału komisji obywatelskich w czynnościach przewidzianych w art. 24 pkt 2) i 3).

§ 2. Główna komisja obywatelska daniny narodowej rozpatrując w trybie § 1 pkt 1) odwołania nie jest związana przepisami art. 8 i 11.

Art. 30. § 1. Komisja obywatelska, jako instancja odwoławcza, rozstrzyga sprawy co do istoty rzeczy bez prawa odesłania do ponownego rozpoznania komisji obywatelskiej niższego rzędu.

§ 2. Orzeczenia komisji obywatelskich wydane w instancji odwoławczej są ostateczne.

Art. 31. § 1. Rada Ministrów powołuje Pełnomocnika Rządu do spraw daniny narodowej.

§ 2. Do zakresu działania Pełnomocnika Rządu należą:

1) wydawanie zarządzeń mających na celu pociągnięcie do współpracy przy akcji wymiarowej daniny narodowej wszystkich organów administracji państwowej i samorządowej;

2) dopilnowanie poboru i ściągnięcia daniny wymierzonej przez komisje obywatelskie.

§ 3. Pełnomocnik Rządu może przekazywać uprawnienia, o których mowa w § 2, powołanym przez siebie delegatowi wojewódzkim. Pełnomocnika Rządu do spraw daniny narodowej.

§ 4. Pełnomocnik Rządu jest równocześnie sekretarzem generalnym głównej komisji obywatelskiej daniny narodowej.

§ 5. Pełnomocnik Rządu do spraw daniny narodowej podlega Ministrowi Skarbu.

Art. 32. § 1. Danina płatna jest najpóźniej do dnia 15 stycznia 1947 r. W przypadku, gdy doręczenie zawiadomienia o wymiarze daniny nastąpiło po tym terminie, danina płatna jest w ciągu 7 dni po doręczeniu.

§ 2. Danina potrącona przez pracodawców płatna jest w ciągu 7 dni od daty dokonania potrącenia.

Art. 33. Zawiadomienia o wymiarze daniny, dokonane przez komisje obywatelskie, sporządzają i doręczają osobom wymienionym w art. 3 pkt 1) i 2) zarządy gmin wiejskich lub miejskich, osobom zaś wymienionym w art. 3 pkt 3) i 5) właściwe urzędy skarbowe (urzędy rewizyjne).

Art. 34. Osoby wymienione w art. 3 pkt 1) i 2) wpłacają daninę do kas właściwych zarządów gmin wiejskich lub miejskich, pozostałe zaś osoby do kasy właściwego urzędu skarbowego (urzędu rewizyjnego).

Art. 35. § 1. Zarządy gmin wiejskich i miejskich obowiązane są przekazywać codzien-

nie sumy wpłacone tytułem daniny do kasy właściwego urzędu skarbowego.

§ 2. Nieprzekazanie w terminie sumy wpływów uważa się za zaległość zarządów gmin wiejskich lub miejskich, która podlega ściągnięciu w trybie egzekucji administracyjnej.

Art. 36. § 1. Do postępowania w sprawach daniny stosuje się odpowiednio przepisy dekretów z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173) i o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174), jeżeli dekret niniejszy nie stanowi inaczej.

§ 2. Do daniny stosuje się przepisy dotyczące podatków rzeczowych.

Art. 37. § 1. Osoby wymienione w art. 3 pkt 1), 2) i 3), które subskrybowały Premią Pożyczkę Odbudowy Kraju 1946 r. w wysokości odpowiadającej zaleceniom właściwego komitetu obywatelskiego i wpłaciły całą subskrybowaną sumę, otrzymują bonifikatę w wysokości 25% wymierzonej daniny.

§ 2. Osobom wymienionym w art. 3 pkt 1), 2) i 3), które w terminie do dnia 31 grudnia 1946 r. wpłacą 75% daniny przypadającej w myśl przepisów art. 6, 7, 8 i 13, odpisze się tytułem bonifikaty pozostałych 25% należności.

§ 3. Przy zbiegu dwu tytułów do bonifikaty służy prawo do bonifikaty tylko z jednego tytułu.

§ 4. Prawo do bonifikaty nie służy osobom wymienionym w § 1, od których daninę ściągnięto w trybie egzekucji administracyjnej.

§ 5. Odpisu bonifikat, o których mowa w artykule niniejszym, dokonają na wniosek osoby interesowanej władze powołane do poboru daniny (art. 34).

§ 6. W przypadku, gdy wymiaru daniny dokonano przy zastosowaniu ulgi z art. 17 lub podwyżki z art. 19, a podatnik skorzystał z bonifikaty przysługującej na podstawie § 2, władza powołana do poboru daniny dokona przypisu lub na wniosek zainteresowanego odpisu wynikłej w ten sposób różnicy w daninie.

Art. 38. § 1. Nie uiszczona w terminie danina jest zaległością i podlega przymusowemu ściągnięciu w trybie egzekucji administracyjnej wraz z należnościami ubocznymi.

§ 2. Władzami egzekucyjnymi są w odniesieniu do należności wymienionych w art. 6 i 7 — właściwe zarządy gmin wiejskich i miejskich, które działają pod nadzorem władz skarbowych, a w odniesieniu do należności wymienionych w art. 8, 9, 10 i 11 — właściwe urzędy skarbowe.

Art. 39. Właściwe władze kwaterunkowe uprawnione są na wniosek właściwej władzy skarbowej do cofnięcia uchylającym się od uiszczenia daniny przydziałów lokali handlowych, przemysłowych i mieszkalnych, przyznanych na podstawie dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o publicznej gospodarce lokalami i kontroli najmu (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 4, poz. 27).

Art. 40. Uchylającym się od uiszczenia daniny mogą być nadto na wniosek właściwej władzy skarbowej cofnięte koncesje na prowadzenie przedsiębiorstwa lub wykonywanie zawodu, jeżeli z mocy przepisów ustaw szczególnych do prowadzenia przedsiębiorstwa lub wykonywania zawodu wymagane jest posiadanie takich koncesyj.

Art. 41. Uchylanie się od uiszczenia daniny uznane przez właściwą władzę skarbową za złośliwe, jak również niewpłacenie przez pracodawcę do kasy urzędu skarbowego sum potrąconych od pracowników tytułem daniny stanowi szkodnictwo gospodarcze w rozumieniu dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 302) w brzmieniu ustalonym dekretem z dnia 14 maja 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 149).

Art. 42. § 1. Niepotrącenie przez pracodawcę daniny lub potrącenie w kwocie niższej od należnej podlega karze przewidzianej przez obowiązujące przepisy karne za niepotrącenie lub potrącenie w niewłaściwej wysokości podatku od wynagrodzeń.

§ 2. W przypadku, o którym mowa w § 1, urzędy skarbowe stosują odpowiednio w postępowaniu karnym przepisy obowiązujące w przypadkach niepotrącenia we właściwej wysokości podatku od wynagrodzeń.

Art. 43. § 1. Osoby uchylające się od wykonywania obowiązków członka komisji obywatelskiej daniny narodowej podlegają grzywnie w wysokości od 5.000 do 30.000 zł.

§ 2. Karę przewidzianą w § 1 wymierzają władze administracji ogólnej na wniosek komisji obywatelskiej.

Art. 44. Postępowanie w sprawach daniny narodowej wolne jest od opłat stempłowych.

Art. 45. Minister Skarbu ogłaszać będzie okresowe sprawozdania o sposobie zużycia wpływów z daniny narodowej.

Art. 46. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz innym ministrom we właściwym każdemu z nich zakresie działania.

Art. 47. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Władysław Czapliński

w/z Minister Obrony Narodowej:

Marian Spychalski

Minister Administracji Publicznej:

Władysław Kiernik

Minister Bezpieczeństwa Publicznego:

Stanisław Radkiewicz

w/z Minister Spraw Zagranicznych:

Zygmunt Modzelewski

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

w/z Minister Sprawiedliwości:

Leon Chajm

w/z Minister Oświaty:

Stanisław Trojanowski

Minister Kultury i Sztuki:

Władysław Górowski

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Stanisław Mikolajczyk

Minister Leśnictwa:

Stanisław Tkaczow

Minister Przemysłu:

Hilary Mirc

Minister Aprowizacji i Handlu:

Jerzy Sztachelski

w/z Minister Żeglugi

i Handlu Zagranicznego:

Kazimierz Petruszewicz

w/z Minister Odbudowy:

Juliusz Żakowski

Minister Komunikacji:

Jan Kobrowski

w/z Minister Pracy i Opieki Społecznej:

Edmund Giebartowski

Minister Zdrowia:

Franciszek Litwin

Minister Poczty i Telegrafów:

Józef Putek

w/z Minister Informacji i Propagandy:

Feliks Widy-Wirski

w/z Minister Ziem Odzyskanych:

Władysław Czajkowski

Reklamacje z powodu nieotrzymania numeru należy zgłaszać we właściwym urzędzie pocztowym natychmiast po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacje kierowane do Administracji pozostaną bez odpowiedzi.

Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości w Drukarni Ministerstwa Sprawiedliwości w Łodzi, ul. Kilińskiego 93.

Zgłoszenia na orenumeratę przyjmuje się w Biurach Sprzedaży — Warszawa, Al. Wyzwolenia 30, Targowa 99
Łódź, ul. Piotrkowska 89.

Prenumeratę należy wpłacać z góry. Wysyłkę wykonuje się po uprzednim wpłaceniu zaliczki kwartalnej dla władz, urzędów, zakładów i instytucji państwowych i samorządowych w kwocie zł 100, dla innych prenumeratorów w kwocie zł 200. Konto czekowe w P.K.O. w Warszawie 1—1990

Pojedyncze numery są do nabycia

w Biurze Sprzedaży — Warszawa, Al. Wyzwolenia 30, Targowa 99, w Biurze Sprzedaży w Łodzi, Piotrkowska 89 oraz w kasach wszystkich sądów okręgowych